

Arbor vitae

Hrvoje Marko Peruzović

akademski slikar

6. marec 2012 | 18.00 | Kregarjev atrij

Zavod sv. Stanislava
Galerija Staneta Kregarja

Prisrčno Vas vabimo na odprtje slikarske razstave

akademskega slikarja

Hrvoja Marka Peruzovića

6. marec 2012 | 18.00 | Kregarjev atrij

Avtorja in slikarska dela bo predstavila
likovna kritičarka **Anamarija Stibilj Šajn**.

Kratek kulturni program bodo oblikovali
dijaki **Škofijske klasične gimnazije**.

Ob 19. uri bo v Dvorani Matije Tomca
koncert učencev glasbene šole.

Razstava bo na ogled do 6. aprila 2012.

ARBOR VITAE

Akademski slikar Hrvoje Marko Peruzović svoj likovni svet gradi na najbolj elementarnem, prvinskem in neposrednem likovnem izrazu – na risbi. Mojrstrsko izpiljena se v njegovih delih manifestira v svoji popolni likovno-formalni in vsebinski vlogi. Njegova motivna izhodišča pripadajo področju figuralike in so pogosto vezana na sakralno ikonografijo, a avtor tudi v povsem posvetnih vsebinah odkriva globlje pomene, stremi za večpomenskostjo in duhovno obogateno prezentacijo.

Risba, s katero uteleša svoj figuralni svet, je neposredna, kreativno izživeta in doživeta. Avtor z njo razodeva moč, gotovost in suverenost ustvarjanja izrazno bogatih in likovno prepričljivih likov. Ti pripadajo preteklosti in sedanosti. Živijo tako v zgodovini kot v času modernističnih stilizacijskih pristopov. Avtor namreč klasična figuralna izhodišča bogati z možnostmi sodobno občutenega oblikovanja telesnosti. Ob vseh teh interpretativnih spodbudah pa Hrvoje Marko Peruzović ostaja samosvoj stvarnik, saj njihovo dokončno podobo oblikuje v njemu lastnem in prepoznavnem likovnem slogu. Z njim mu uspeva biblijske figure odeti v nadzemeljsko svetost in jih hkrati povsem prizemljiti, prikazati v človeški ranljivosti, v bolečini trpkih spoznanj in doživetij. Tako ustvarja podobe, ki nosijo religiozna občutja in hkrati človeška sporočila.

Ob sledenju anatomskim danostim izživi tudi izvirne, domiselne in simbolne rešitve, ki v detajlih razkrivajo avtorjev ustvarjalni intimizem. Tako na primer njegov Križani ne potrebuje razpela. Telo namreč s svojo držo povsem polnomočno prezentira dramatični dogodek, ostrina obrisne linije in nešteti spremljajočih šrafur pa vsebinsko napetost še stopnjuje. Izvirno rešitev prinašata tudi desnica, počivajoča na Kristusovem telesu, in krčevito iztegnjena levica. Skozi pozicije rok se na eni strani razkriva vdanost v situacijo in občutje miru, na drugi strani pa se iztegnjena levica zdi kot objektivizacija krika bolečine. Avtor si torej »drzne« izstopiti iz okvirov obče, klasično veljavne predstavnosti tovrstnega motiva, iz kompozicijske uravnoveženosti, hkrati pa ponovno nakazati tradicionalno križno orientacijo.

V nekaterih tematskih variacijah ostaja zvest strogi simetrični kompoziciji, s katero poudarja religiozno tematiko ter izpostavlja trenutek nespremenljivosti in večnosti, ki gledalca navdajata z občutkom gotovosti in miru. Zanimiv je tudi pojav krožnih form, ki kot simbol svetniškega sija v kompoziciji Pieta ne obkrožajo le glave, ampak tudi Marijino roko. Tovrstno rešitev bi si morda lahko razlagali kot označitev Materinega darovanja, ki je dejanje posebne svetosti in svetlobe.

Celotni korpusi njegovih upodobljenecv so izrazno močni. Da bi stopnjeval njihovo sporočilnost, se avtor odloča tudi za deviacije od strogih anatomskih razmerij, za predimenzioniranje in s tem dodatno izpostavljanje posameznih delov telesa. Karakterne obrazne poteze zapiše z jasnimi linijskimi poudarki in tako ustvari izrazno polnost obličij svojih portretirancev, ti pa vselej, s svojo obrazno mimiko in držo telesa, predstavljajo stanje duhovne umirjenosti in posebne dostojanstvenosti. Tovrstna občutja ostajajo prisotna tudi takrat, ko se figura »bori« s telesnimi mukami.

Risba, ki jo ustvarja Hrvoje Marko Peruzovič

, je dovršena, eksaktna, tekoča, prefinjena, ostra, pogosto celo filigransko učinkujoča sled. Je nekakšna armatura, odprta za mehka barvna toniranja, vzeta s slikarjeve priljubljene palete, na kateri ne manjkajo vijolični, rožnati, modri in zeleni toni. S svojo simbolno dimenzijo omenjene barve vnašajo na slikovno površino duhovno, svečano, skrivnostno, pa tudi pomirjajočo atmosfero. Barvni akcenti so lazurni in skozi njihovo transparentnost preseva »mlečna« svetloba ozadja. Lateralno se pretaka po celotnem slikovnem prostoru in s svojim mističnim sakralnim učinkovanjem v dogajanje vnaša vir novega upanja.

Risba je Peruzovičev adut, je posebna sila, ki s svojo vitalnostjo, avtonomnostjo in avtentičnostjo ter v sinergiji z barvami zaokroži in dokončno artikulira kompleksnost izpovedi. Čeprav risba s svojo prefinjenostjo in metjejsko dovršenostjo učinkuje kot popolna likovna stvaritev, pa avtor z mehko, lazurnostjo in celo subtilno

»pretočnostjo« ene barve v drugo (kar asociira celo na akvarelne efekte) dopolni svoj zapis, uresniči dokončno modulacijo figur in celoto napolni s patino posebnega razpoloženja.

Na slikarskih platnih Hrvoja Marka Peruzovića pa rastejo tudi drevesa, ki še zdaleč niso le element naravnega okolja. Na njihovo drugačnost namiguje kolorit, pa tudi sama formulacija upodobitve, ki se iz sveta realnega seli v nadrealistično, barvno in »vzorčno« (prisotni so številni detajli) zapeljivi svet z duhovnim nabojem. Avtor drevo spreminja v glavnega protagonista dogajanja, in to s posebnim, simbolnim pomenom in značajem. Tudi sicer drevo velja za enega najbogatejših in najbolj razširjenih v svetu simbolov. Je prisposoba življenja, element, ki se dviga proti nebu, oz. predstavlja dialog med zemljo in nebom. Drevo simbolizira tudi razsvetljenje, spoznanje in še marsikaj. Posebno vlogo in pomen pa ima v krščanski ikonografiji. Hrvoje Marko Peruzović ga obravnava tudi v kontekstu drugačnih kulturoloških ozadij, predvsem pa vanj projicira osebne poglede in njemu lastno pomenljivost.

Ob bogati sporočilnosti drevo Hrvoja Marka Peruzovića pripoveduje tudi s svojo karakteristično likovnostjo, z izjemno vitalno, avtorsko artikulirano formo, ki raste in širi svojo krošnjo. »Arbor vitae« ne le dominira, ampak povsem obvlada slikovno površino, na kateri je ozadje komaj nakazano, predstavljeno le kot bolj ali manj monokromen prostor. Življenjski sok drevesa se pretaka v nenehnem dialogu med risarskimi in slikarskimi prvina, med črto in barvo.

Hrvoje Marko Peruzović z jasnimi, izrazitimi, neposredno zapisanimi risarskimi »armaturami« gledalcu nazorno vizualizira svoje likovne predstave. V arhetipsko dogajanje vnaša avtorsko svežino in drugačnost, porojeno iz osebnega, globoko občutenega odnosa do izbranih motivnih izhodišč. Fizično zaznavnost svojih akterjev dogajanja pa vselej popelje v duhovne dimenzije, saj ni zapisan ilustrativnemu podajanju, ampak povsem kontemplativnemu likovnemu kreiranju. In kot tako njegovo likovno snovanje odzvanja tudi v gledalcu.

Anamarija Stibilj Šajin

Hrvoje Marko Peruzović

akademski slikar

Rodil se je 28. aprila 1971 v Zagrebu. Končal je grafični oddelek za uporabno umetnost in dizajn v Splitu, leta 1995 pa je diplomiral iz slikarstva na Akademiji likovnih umetnosti v Zagrebu (pri prof. Đuru Sederju). Študijsko se je izpopolnjeval v Parizu, Milanu, Benetkah in na Dunaju. Je član HZSU-ja (Hrvatska udruga likovnih umjetnika). Poleg slikarstva se ukvarja še s klasično grafiko, ilustracijo, skulpturo in fotografijo. Izdelal je Križev pot in oltarno sliko za cerkev Gospe od Nuncijate v Dubrovniku. Pripravil je že trideset samostojnih razstav in sodeloval na številnih skupinskih razstavah na Hrvaškem in v tujini. Živi in ustvarja na Bolu na otoku Braču.

Naslov: Rudina 28, 21420 Bol
Telefon: +385 21 635 780
Mobitel: +385 91 517 50 64
E-mail: hrvoje-marko.peruzovic@st.t-com.hr
Web: www.peruzovic.com

Izdal: Zavod sv. Stanislava, Štula 23, Ljubljana Šentvid, info@stanislav.si

Oblikovanje in izvedba: Artum d.o.o., Ljubljana

Ljubljana Šentvid, 2012